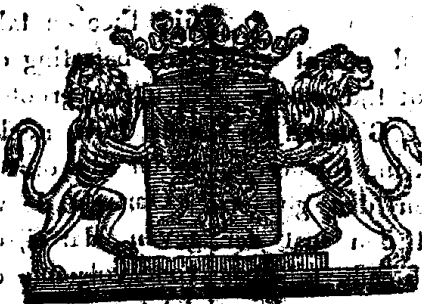

Dingsdag

den 4 December.

FRANKFORT, den 20sten November.

Een brief uit Berlijn, van den 25sten dezer, behest het volgende: « De lichtzinnigheid (om niet meer te zeggen), waarmede in onzen tijd staatkundige grondstellingen opgeworpen worden, laat zich niet duidelijker in het licht stellen, dan door de schreeuwende daadzaak, welke zich thans in de Nederlanden voordoet. Van denzelfden kant, van waar men niet lang geleden alles op het spel zette, om het stelsel van geene tusschenkomst te verkondigen, en rot te houden, wordt thans op de gewelddadigste wijze tusschen beiden getreden! Toegegeven, dat het Fransche staatsbestuur sedert veranderd is, zoo is toch de regering in het geheel nog dezelfde, als voor twee jaren; en welke bestendigheid van openbare betrekkingen kan men daar verwachten, waar alles zoo zeer aan wisseling onderworpen is? Ligt de tegenwoordige expeditie in het noodwendig belang van Frankrijk? Niemand gelooft het. « Het Fransche bloed mag slechts voor Frankrijk vergoten worden!» heette het onlangs. Wanneer de Fransche soldaten, tot de bestorming der citadel van Antwerpen aangevoerd, zich dit nu eens herinneren? Het zal moeilijk vallen, om het gezond verstand hier een nationaal belang aan te duiden. Over het algemeen heeft de tegenwoordige staatkundige keisis het onderscheidende van vele vroegere, dat het tegenstrijdige en verkeerde er een zoo overwigtig bestanddeel van uitmaakt. Wanneer nu door trapswijzen voortgang in de verkeerde rigting, in het einde toch een Europeische oorlog ontstaat, wie heeft hem dan gewild? Niemand zal zich hier schuldig bekennen, want de wensch tot behoud van den vrede is, gelooven wij, algemeen bij alle kabinetten, ook bij het Fransche. Misschien waren in geenen tijd de staatkundige meeningen zoo opgewonden als thans; ook hier wordt ongenken veel gepolitiseerd, en het regent van alle kanten plannen, ontwerpen, beschouwingen over hetgeen Pruisen doet, doen kan, doen zal, had behooren te doen. Eene staatkunde, welke niets te verrichten heeft, en slechts in de verbeelding ageert, heeft het daarbij zeer gemakkelijk. — De plaatsing van een korps Pruisische troepen aan de Maas maakt in het publiek grooten indruk, en verlevendigt menig sluimerend gevoel. De krijgshaftige houding staat ons land het beste. Over het getal troepen heeft men zeer verschillende opgaven; de landweer is echter nog niet opgeroepen.»

— Uit Weenen wordt den 22sten November het volgende gemeld: «Er is een Oostenrijksch koerier naar Berlijn gezonden, waarschijnlijk omtrent den marsch der Pruisische troepen; een ander koerier is naar Italie vertrokken. In alle bureaux van het bestuur alhier en onder het diplomatieke ligchaam heerscht groote beweging.

LONDEN, den 27sten November.

Zaterdag namiddag is er aan het bureau van buitenlandsche zaken een kabinetsraad gehouden, welke Z^r. Ms. gezamenlijke ministers, met uitzondering van den afwezig zijnden lord *J. Russell*, bijgewoond hebben, en die hen ongeveer drie uren heeft doen werkzaam zijn.

De markies van *Lansdowne*, welke zondag namiddag in deze hoofdstad van deszelfs zending naar Parijs teruggekomen is, heeft daags daarna een bezoek bij de burggraven *Palmerston* en *Althorp* afgelegd.

Prins *Talleyrand* is gisteren avond eenigen tijd met onzen minister van buitenlandsche zaken werkzaam geweest. In den loop van dien dag heeft graaf *Grey* ook met den burggraaf *Palmerston* eene conferentie gehad.

Naar men uit Deal van den 26sten dezer des avonds meldt, was daar eergisteren nog uit Plijmouth aangekomen het lineschip *Malabar* van 74 stukken. Voornoemd schip, benevens nog enkele kleinere schepen, welke binnen weinige dagen te Deal verwacht worden, zullen zich onverwijld mede, ter versterking van het Britsche smaldeel, onder het bevel van den vice-admiraal *P. Malcolm*, ter kruising op de Hollandsche kust, begeven. Op den 24sten dezer waren van hier, met de oorlogssloop de *Rover*, depêches voor den Britschen vice-admiraal en brieven voor dat gedeelte van de vloot, hetwelk op de Hoogte van Goeree ten anker lag, vertrokken, terwijl daags te voren, met de oorlogssloop de *Snake*, daarentegen depêches van de kruisende vloot te Deal aangebracht waren.

ANTWERPEN, den 30sten November.

De werkzaamheden tegen de Citadel zijn gisteren avond begonnen en met eenen buitengewonen ijver den geheelen nacht en dezen morgen voortgezet. Reeds zijn de loopgraven tot op weinigen afstand van de

buitenwerken der citadel. Algemeen was men dezen morgen verwonderd, dat de generaal *Chassé* de werkzaamheden der belegeraars niet zocht te storen, tot dat, ten twaalf ure, drie kanonschoten van de kuset St. Laurens geïost worden. Alhoewel elkeen, ieder oogenblik, het begin der vijandelijkheden van de zijde der citadel verwachtte, zou het moeilijk zijn, zich een denkbeeld te vormen van de uitwerking door dit eerste gebulder te wege gebracht. De ingezetenen, die zich in hunne woningen bevonden, liepen verschrikt naar buiten en degenen, die op straat waren, vlugteden overal voort. Deze schrik was echter van korten duur, en weldra toen men zich overtuigde, dat de stad, voor het oogenblik, nog niets te vrezen had, kwam men tot bedaren en kreeg alles een kalmer aanzien.

BRUSSEL, den 1sten December.

Het dagblad de *Emancipation* behest de volgende berigten omtrent de belegering der citadel van Antwerpen, waarin men op eenige plaatsen de Fransche of Brabandsche snorkerij wel zal herkennen.

Berham, 30 November, 's morgens te 6 ure. De loopgrave is door de 52de en 7de regimenten van linie en het 19de lichte infanterie geopend; de majoor *Morin* heeft het bevel over de loopgrave. De maarschalk, de prinsen, de generaal *Flauhaut*, de generaal *Baudrand* en de gansche algemeene staf zijn op de plaats der operatiën aangekomen.

De werken zijn op vier honderd ellen van de citadel geopend. De werken zullen rechtstreeks tot de citadel langs een enkele draaijing en zonder tweede parallel doorgezet worden. De werklieden worden door de infanterie gedekt, men kan zich geen denkbeeld maken, met welken ongelooflijken ijver en spoed de werken doorgezet worden. Tot dus verre (9 uur) blijkt niet, dat de citadel ons wil verontrusten. Zoo de nacht dus kan afloopen, zullen morgen, bij het aanbreeken van den dag, de manschappen gedekt zijn.

's Morgens 30 ure. Men hoort een vrij sterk geveer- en kanonvuur aan gene zijde der Schelde. Men denkt, dat de divisie *Sebastiani*, die de forten *Burch* en *Saint-Hilaire* op den linker oever der Schelde innemen, in gevecht is. De generaal heeft de beide forten moeten opeischen, te gelijker tijd als de maarschalk de Citadel opeischte.

Twaalf uur. *Chassé* begint te schieten. Bij tusschenpoozen van eenige minuten, doet hij eenige schoten met schroot op het veld, die geen kwaad doen. De werken worden aan onzen kant met kracht doorgezet. Wij beginnen te gelooven, dat *Chassé* niet voornemens is krachtigen tegenstand te bieden.

Twaalf ½ uur. Toen de klok twaalf op de hoofdkerk sloeg, heeft het Hollandsche kanon zich laten hooren. Van de linker flank der voorbastion is het vuur begonnen; het wordt door de kuset van St. Laurens ondersteund, van waar mede wordt geschoten. — Ik ben zoo nabij als mogelijk is; de kogels hebben nog niets vernield. — De houwitsers zijn of te oud of niet geopend; want de meesten springen niet. — De Prinsen zijn te St. Laurens. — Ik heb de kolonels *Limme* en *Rodenbach* in de loopgrave ontmoet. De Belgische kapitein der artillerie *Lefebvre* laat aan den kant van den tuin der Harmonie eene batterij oprigten. De Belgische artilleristen zijn vol vuur, en die batterij zal niet het slechtste bediend worden.

Drie uur. Ik ben in de stad terug. De Belgische troepen zijn onder de wapens en de brandgasten op hunnen post. Het werk gaat voort spoedig, de batterijen zullen morgen het vuur kunnen beginnen. De kolonel *Caradoc*, in Engelsche uniform, doorloopt de stad met een officier der dragonders. De schilder *Scheffer*, in uniform van kapitein der nationale garde te paard van Parijs, begeeft zich naar de loopgrave. Men ziet den nacht met angst te gemoet; hij kan verschrikkelijk voor de stad wezen, want men weet niets stelligs van het voornemen van *Chassé* omtrent de stad.

Vier uur. Het vuur van de citadel wordt sterker. Het hindert ons, echter maar weinig. Wij hebben eenige gesneuvelden en gekwetsen onder onze werklieden; wij dachten veel meer volks te verliezen. Nog eenige uren en dan zullen wij *Chassé* werk verschaffen. De nacht valt in, maar wij denken, dat iedereen goed zal kunnen zien. De Hollanders zullen ons licht geven; maar ieder zal eene beurt hebben.

Brussel 3 December. In den avond hebben een groot aantal ingezetenen onzer stad zich, in weerwil van den regen, naar de Lakenschen en Schaarbeeksche poorten begeven, waar men bij tusschenpoozen het geschut kon hooren. Te middernacht is het geschut des gevechts goed te hooren.

Het korps vrijwillige jagers der Utrechtsche Hoogeschool oefent zich bij voortdaring in den wapenhandel en wordt van tijd tot tijd sterker, daar het getal der nieuw aangekomenen reeds 78 bedraagt. Gisteren deed de generaal Randor, na de exercitien, het korps in een kring formeren, en sprak hetzelfde op eene gepaste wijze aan, den ijver en den goeden geest der jagers prijzende, die door hun goed voorbeeld den lust der nieuw aangekomenen aanwakkeren, waardoor het korps steeds talrijker wordt.

— In een' brief, athier uit de citadel van Antwerpen ontvangen, gedagteekend den 30sten November, 10 ure des morgens, wordt het volgende gemeld:

« Ik haaste mij u deze weinige regelen nog toe te zenden. Gepasseerdan nacht, 12 ure, zijn de Belgen door de Fransche troepen afgelost, zoo wel buiten als in de stad. Onze troepen hebben eenen post ingenomen, welke door de Belgen was verlaten, bezijden den straatweg naar Boom. Het Melkhuis, dat vroeger door de Belgen bezet was, is nog niet door de Fransche troepen in bezit genomen. Vier brieven zijn den morgen uit de stad ontvangen. (Waarschijnlijk worden hiermede de sommatie-brieven bedoeld.) De Franschen zijn druk aan het werk vooral aan het fort Montebello. Het fort Burght is, zoo als gebruikelijk is, door een' officier en een' trompetter opgeëischt.

BREDA, den 1sten December.

(Particuliere correspondentie.)

Naar wij vernemen moet beden eene kolonne van vier of vijf duizend Franschen te Hoogstraten zijn aangekomen, om daar en in de omstreken gekantonneerd te worden. Aan de dreef bij Meersel, onder de gemeente Meerle en tegen onze uiterste limieten aanpalende, worden alleen duizend man verwacht. Hoewel de Franschen dagelijks langs onze grenzen patrouilleren, blijven zij echter steeds op Belgisch territoir, zoo dat ons vroeger genit vermoeden, dat zij slechts uit onkunde met de localiteiten ons grondgebied betreden hadden, hierdoor ten volle bevestigd wordt.

Van den 2den December.

Het antwoord van den generaal Chassé op de opeisching, is ten half twaalf ure overgebracht. Volgens hetgeen verzekerd wordt, heeft de maarschalk Gérard een duidelijker en bepaalder antwoord opzigtelijk de onzijdigheid van de stad aan den generaal Chassé gevraagd.

— Onderscheidene koeriers van Bergen op Zoom komende, en sommige voor den Prins van Oranje, andere voor Z. M. bestemd, zijn dezen nacht hier aangekomen, een dergelijke van den Prins Veldmaarschalk, naar 's Hage bestemd, is deze vesting langs gereden.

Het schijnt, volgens de meest geloofwaardige tijdingen, dat het eerste vuur van den generaal Chassé ten doel had, om de door de Franschen begonnen werkzaamheden in de Markgraverlei te beletten, hetwelk dan ook van dat gevolg moet geweest zijn, dat men er mede opgehouden heeft, nadat eenige huizen, die door de Franschen ingehouden werden, in brand geschoten waren; hoewel de Belgische papieren liet zoeken te verbloemen, moet het verlies aan dooden en gekwetsten niet onaanmerkelijk zijn.

's GRAVENHAGE, den 1sten December.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren is ingekomen een nieuw ontwerp van wet, houdende een accijns op suiker, hetwelk strekt om de opbrengst daarvan aan de schatkist te verzekeren en niet bijna uitsluitend ten voordeele van de suikerraffinadeurs te innen. Dien ten gevolge wordt eene verhooging van den accijns voorgesteld. De accijns op de suiker zal bedragen van ieder een honderd ponden ruwe suiker, veertien gulden vijftig centen, meerdere of mindere hoeveelheid naar evenredigheid. Het bedrag van den accijns zal zich regelen naar het bruto gewigt van de suiker, zoo als vroeger door 's Rijks wegers zal zijn bevonden. De wet zou met 1o. Januarij 1833 in werking worden gebracht.

Dit ontwerp is naar de afdeelingen verzonden.

Voorts zijn ingekomen onderscheidene petitiën, ook uit Gelderland, meereendeels bedenkingen tegen een accijns op het gemaal inhoudende; terwijl andere over hetzelfde onderwerp, waaromtrent de commissie verslag heeft uitgebragt, ter griffie zullen worden nedergelegd en de verslagen gedrukt.

De zitting is onbepaald gescheiden.

Over het ontwerp van wet tot vaststelling van middelen tot dekking der uitgaven, wordt hoofdzakelijk aangemerkt, dat de voldoening aan het verlangen tot vermindering van eene of andere belasting aan het be- loop der behoeften ondergeschikt zal moeten blijven; dat aan vermindering van middelen derhalve slechts zal kunnen toegegeven worden, voor zoo verre dezelve door andere inkomsten kunnen worden vervangen; dat men zich de vraag steeds moet voorstellen, op welke wijze kan worden opgewogen het gemis voor de schatkist, uit het lager bepalen van openen, of uit het achterwege laten van de ontworpen nieuwe middelen voortvloeiende; dat wel eene belasting op de consumtie van kof-

fij, thee en tabak en een bezwaar op de fortuinen en posten, die voor eene belasting op de rentecoupons en rentebetalingen is voorgesteld, doch men den grooten tegenstand kent, die zulke middelen onderwerpen, hoe- zeer men noch het een noch het ander van die middelen bevestigd en onder alle omstandigheden wenscht af te keuren.

Omtrent de voorgestelde middelen wordt ten slotte nog te kennen ge- geven, dat zij door de behoeften geboden worden, en niet in het minst voor volgende dienstjaren als verbindend kunnen worden beschouwd; dat het nimmer op eene stellige wijze is uitgemaakt, dat de belasting op de haardsteden, sedert 1823 geleeven, en welke men als een middel, zeer vatbaar voor eene personele belasting, beschouwd heeft, ingevoerd is enkel ter onmiddellijke vervanging van de accijnsen op turf en de steenkolen, en dat zelfs de stelling van het onbestaanbare, om en de haardsteden en de brandstoffen aan eene belasting te onderwerpen, ge- heel en al hare kracht moet verliezen bij de overweging, dat in den jare 1807 en vervolgens niet alleen het haardstedengeld als beschreven mid- del werd ingevorderd, maar ook tevens de turf en de steenkolen met eenen impost, als onbeschreven middel of buitenlandsch product, be- zwaard waren; — dat men de onuitvoerlijkheid van een accijns op het brandhout, voorgedragen ter tegemoetkoming aan de bedenkingen van de leden der kamer, niet kan toestemmen, daar het toezigt zich schier enkel en alleen behoeft te bepalen bij den uitvoer in bijzondere daartoe aangewezen gemeenten, en de gemakkelijheid van het beheer van dit middel zich alzoo van zelve laat gevoelen; dat men geen voorwerp hoe- genaamd zoude weten uit te denken, waaruit, bij het achterwege laten van den accijns op het gemaal, de som van f 3,600,000, waarop dat middel geraamd was, zou kunnen gevonden worden.

Van den 2den December.

Thans zijn bij de Staten-Generaal de antwoorden der regering ingeko- men op de bedenkingen, door de leden der Tweede Kamer tegen de voor- dragten der begrootings-wetten voor 1833, zoo wel wat de uitgaven als de middelen betreft, ingebragt. Deze antwoorden zijn zeer uitgebreid, en daarbij worden alle, algemeene en bijzondere, bedenkingen opgeno- men, wederlegd, of daaromtrent inlichtingen gegeven. In het algemeen wordt aangemerkt, dat de wijze van behandeling der begrootings-wetten de goedkeuring der Staten-Generaal voor dit jaar had verworven, en ook de staat van zaken, welke daartoe aanleiding heeft gegeven, geene verandering heeft ondergaan, waardoor het destijds onuitvoerlijke of min wenschelijke, thans mogelijk en raadzaam zoude geworden zijn; dat de inrigting van de ramingen der staats-uitgaven voor 1833, zoo als dezel- aangeboden zijn, de meest gepaste wordt geacht; dat, wat betreft het slotbedrag der begrooting, men het niet wil verbergen, dat men van den beginne af, nopens de afschrijving van de vier millioen op de begroo- ting van dit jaar, op het bekomen van zoo een gunstig resultaat, ook met de meeste ijverige pogingen niet heeft durven noch kunnen re- kenen; dat men zich durft vleijen, dat het gouvernement niet zal zijn noch worden verdacht van, met voorbijzien der drukkende omstandig- heden, waarin het Vaderland verkeert, en der zware lasten, welke, ten gevolge daarvan, op de Natie drukken, de berekeningen zoodanig ruim gesteld te hebben, dat op de verschillende posten, al dadelijk, eene be- sparing van vier millioen zoude hebben kunnen bewerkstelligd worden; dat echter werkelijk eene som van meer dan vier millioen, uit de ver- schillende hoofdstukken der begrooting te zamen gebragt, voorloopig buiten beschikking gesteld zijn, met het oogmerk om het volle bedrag af te schrijven, wanneer de beschikkingen op de dienst van 1832 verder zullen gevorderd zijn, en men daardoor meerdere zekerheid zal hebben verkregen; dat het aandeel van elk hoofdstuk kan blijven, zoo als het voorloopig is berekend; dat men de meest stellige verzekering gaf, dat eene voordragt tot dat bepaald oogmerk niet aan de Staten- Generaal zal worden onderworpen, maar dat het oorspronkelijk bedrag der behoeften over de loopende dienst met vier millioenen zal worden verminderd; dat het gouvernement zich echter, bij de beoordeeling van verlangde maatregelen van bezuiniging, bepaaldelijk de vraag mbet voor- stellen, af dezelve ook slechts schijnbaar zouden zijn, of, in sommige gevallen, eenige vermindering van uitgave wel tegen de mogelijke gevol- gen daarvan zouden kunnen opwegen; dat men niet onopgemerkt moet laten de weinige geschiktheid der tijdsomstandigheden; om over te gaan tot de overweging van hoogstbelangrijke veranderingen in de binnenland- sche inrigtingen; dat het bedrag der belooningen niet alleen op eene zeer verminderden voet geregeld is, maar het ook de bedoeling is, het getal der ambtenaren bij voortdaring te verminderen, en zulks bij voorkeur zoo dikwerf sterfgevallen, het zij suppressien, het zij vereenigingen het mogelijk maken; dat de daarstelling eener mindere kostbare staatsinrigting het doel der regering is.

ARNHEM, den 3den December.

De laatste bij ons ontvangen Engelsche journalen, geven ons vernieuw- de blijken van den meer en meer toenemenden verontwaardigings-geest der aanzienlijkste en, om het ons aangedaan onrecht, tegen het ministerie

hevig verbitterde bewoners van Engeland, Schotland en Ierland; eene verbittering, die op de verkiezingen voor het parlement eenen beslissenden invloed moet hebben en den val van het Grijsche ministerie wellicht eerlang zal bevorderen; welken val wij niet met onverschilligheid te gemoet zien. Ten proeve dier verbittering nemen wij het onderstaande over uit den *Morning-Post* van den 27sten II.

« Daar de zaken meer en meer tot een crisis naderen, wordt de toestand van het ministerie ook hoe langer hoe benaauwder. Het laat zich gemakkelijk begrijpen, hoe de doodsangst, van den reiziger in Zwitserland klimt, als hij, zonder uitzicht op redding, in eenen alles verwoestenden sneeuwval, die met donderend gedruis van het hooge gebergte nederstort, eenen onvermijdelijken dood te gemoet ziet. Even zoo verschrikkelijk is de toestand van lord *Grey* en zijne medehelpers in dezen beslissenden oogenblik. Zij zich eindelijk de dolzinnigheid, erger dan dolzinnigheid van hun gehouden gedrag, met al de verwoestende gevolgen daaruit voortvloeiende; en zij hooren alom het toenemend gemor der luider en luider wordende volksstem; en sidderen reeds op hunne ministerieele zetels voor den geweldig op hen aanlopenden orkan der publieke opinie, die hen ongetwijfeld zal doen tuimelen. Rampzalig is hun toestand, maar wie zal hen beklagen? Niemand; want al hun onheil is eenig en alleen uit hunne eigene dwaasheid, uit hunne eigene domheid, uit hunne eigene blindheid, uit hun zinneloos gedrag ontsproten.

Niets beter kan ons van hunnen radeloozen toestand overtuigen, dan de toon dier dagbladen, welke bekend s'aan onder ministerieel toezicht geschreven te worden. Dagelijks geven die bladen, in plaats van onwederlegbare daadzaken, ons een zamenweefsel van logens, onbeschoufheid en lasterzucht. Omdat de Tories pogingen hebben aangewend, om den Koning terug te houden van eenen eerloozen oorlog met Holland, zijn zij met allerlei soort van kwade bejegeningen begroet geworden; eerlijke en eerbiedwaardige mannen zijn in schot- en lasterschriften gehemeld geworden en de met heldenroem overladen verdediger onzer nationale eer, die zijn leven duizendmaal voor zijn vaderland in de waagschaal gesteld heeft, is door de handlangers van het zoogenoemde liberale Whigs-gouvernement op de schandelijkste wijze mishandeld. De *Times*, de hoofdtoonblazer dier handlangers, is zelfs zoo ver gegaan, om de vredesgezinde partij, uit de meerderheid van den adel, de voorname kooplieden, de aanzienlijkste bankiers en de gegoedste en redelijk denkende ingezetenen van het geheele koninkrijk bestaande, met den scheldnaam van *factie honden* te betitelen. — Maar zij zullen hun doel niet bereiken. Over de kwestie der reform-bil waren de aanzienlijksten met het groote volks-lichaam in strijd; maar over den oorlog met Holland zijn het alle volksklassen eens, en die censdenkendheid maakt den spoedigen ondergang van het zinlooze ministerie onvermijdelijk zeker: die verraderlijk handelen hebben niets anders dan s'raf voor hun veraad te wachten.

Mengelwerk.

Gedachte, over een gezegde.

In het adres, door de Fransche volkavertegenwoordigers aan Koning *LODEWYK PHILIPS* aan te bieden, lezen wij onder anderen: « *De Belgen hebben, even als wij, hunne vrijheid bevochten* » hetgeen van zelf tot de gevolgtrekking leidt, dat zij vóór de September-revolutie geen vrij volk geweest zijn, en gedurende de vereeniging met *Oud-Nederland*, liet tegenovergestelde van vrijheid, dat zeker niets minder dan slavernij zal kunnen heeten, hebben ondervonden. Meer dan overvloedig is het in binnen- en buitenlandsche, zelfs in sommige Belgische dagbladen, met bewijzen aangevoerd, dat deze stelling, met betrekking tot de bestaan hebbende vereeniging, van alle waarheid onthloot is, en de Belgen, onder het gematigde regeringsbestuur van vader *WILLEM*, de hoogst mogelijke constitutionnele vrijheid hebben genoten; zoodat hun opstand onder de grootste baldadigheden, met recht, te rangschikken is. Wij willen derhalve op dat punt thans niet weder in het breede terugkomen en het boven aangehaalde gezegde, door de meerderheid der Fransche representanten goedgekeurd, liever van een anderen kant bezien; er andere gevolgtrekkingen uit afleiden.

Niemand, wien het hoofd op de rechte plaats staat, zal, voor zoo ver wij vertrouwen, het kunnen loochenen, dat de *Oud-Nederlandsche Natie* in deze dagen een treffend bewijs oplevert van nationale eensgezindheid, voorbeeldeloozen moed en luidsprekende vaderlandsliefde. Is dit verschijnsel nu een gevolg van den slaafschen toestand, waarin zij verkeert, of van de constitutionnele vrijheid, die zij geniet; wordt dit gedrag aangeprikkeld door overheersching en geweld, of is het een blijken van geliechtheid aan een vorstelijk stambuis, welks vroegere leden, met volkomen grond, in de *Nederlandsche geschiedenis* de vestigers der *Nederlandsche vrijheid* en onafhankelijkheid genoemd worden, en welks tegenwoordig hoofd, even als den onsterfelijken *WILLEM I*, de schoone

titel van *Vader des Vaderlands* algemeen wordt toegakend? Een van beide moet waar zijn; en ongetwijfeld de laatstgenoemde oorzaken, omdat het zich niet laat begrijpen, hoe eene Natie zoo vele doorstaande proeven harer zelfstandigheid en eeddragsmin zou kunnen aan den dag leggen, zonder het genot eener zedelijke en maatschappelijke vrijheid, die het zenith van ware volksgrootheid is.

En dien zelfden constitutionnele regeringsvorm, diezelfde liberale wetten, datzelfde achtingswaardige opperhoofd hebben de Belgen verworpen, omdat zij eene andere vrijheid zochten, die hen in eenen grondeloozen poel van jammer en ellende gedompeld heeft; diezelfde regeringsvorm, diezelfde liberale wetten, datzelfde achtingswaardige opperhoofd, hebben hun, vijftien jaren lang, een volksgeluk doen genieten, zoo als hunne vaders nooit te voren gekend hebben. Mag het derhalve niet als logenbegrip worden aangemerkt, wat de Fransche gedeputeerden in hun adres, met betrekking tot de Belgische verworven vrijheid, zeggen, en is dat gezegde niet veel eer eene satijre op hunne zoogenoemde glorierijke September-revolutie?

Voor zoo ver wij eenig begrip van ware volksvrijheid hebben, tijdt zulke geen twiifel. Wij zeggen ware volksvrijheid en wel opzettelijk, omdat wij in het goed of verkeerd begrijpen dezer vrijheid het groote struikelblok meenen te ontdekken, waarover vele hedendaagsche vrijheidsschreeuwers beklagenswaardig vallen, en dat verkeerd begrijpen wel als de hoofdoorzaak mag aangemerkt worden, waaruit zoo onnoemelijk veel leeds voor *Frankrijk* en *Belgie*, sedert de laatste twee jaren, is voortgevloeid.

Zoo komt het ons, onder anderen voor, dat de Fransche adressanten in een zeer averegts denkbeeld ten opzichte van de ware volksvrijheid verkeeren, en banditen-vrijheid met constitutionnele vrijheid verwarren. Wij meenen dubbelen grond voor dit gevoelen te hebben, om de goedkeuring van het rooverskarakter, door hunnen barricade koning jegens *Oud-Nederland* te toon gespreid. Wat anders toch dan barbarismus is het embargo-leggen op onze schepen, in overeenstemming met het even schandelijk inconstitutionneel handelende Engelsche gouvernement? Wat anders dan banditen-gedrag is het ondernemen van wederregtelijke dwangmiddelen tegen een gouvernement, op ware volksvrijheid en liberale wetten gegrondvest, en nog bovendien door alle mogendheden der wereld als legitiem erkend? Wat anders dan liberale blindheid is het, te verklaren, dat de Belgische verkregene vrijheid behoort gehandhaafd en ondersteund te worden, die, wel bekeken, niets anders dan dolzinnige, onberadene verwerping van alle denkbaar volksgeluk en bestaanbaar liberalismus is?

En toch schijnt het hedendaagsche *Europa* door den geest, in de Fransche kamers heerschende en vele Franschen bezielende, geregeerd te moeten worden. Van daar ten minste gaat de toon uit, die men, zonder overdrijving, wel overschreeuwend dominant mag heeten; van daar vaardt men wetten en besluiten en voorschriften af, die veel gewoel, veel gelds, veel geharrewar in *Europa* veroorzaken. Hoe lang zal dit overschreeuwen, dit toon-voeren, dit averegts uitleggen van zonneklare denkbeelden duren? Hoe lang zullen de overige mogendheden van *Europa* zoo veel ongehoords, zoo veel verkeerts, zoo veel wederregtelijks, als uit het broeinest der Europeesche verwarring bij voortdaring voortvloeit, werkeloos blijven aanstaaijen, zonder vereende, krachtige middelen ter hand te nemen, om het bestaande en al verder en verder voortwortelende kwaad uit te roeijen? Ziet daar vragen, wier oplossing de zuchtende menscheit reikhalzend te gemoet ziet.

Anecdote.

In 1815 zeide *LODEWYK XVIII*, zich, als vlugteling, te *Gend* bevindende: « Het is voor het heil van *Frankrijk* aller noodzakelijkst, dat *BONAPARTE* het, zoo spoedig mogelijk, verlaat, en voor de rust mijner lambe, dat de hertog van *ORLEANS* er nooit weder overnachte. De eenwigdurende verbanning van dezen Vorst was een onherroepelijk besluit van *LODEWYK*, schoon hij later aan de dringende beden en aanloeken van den graaf van *Artois* en den hertog van *Berry*, gehoor gaf. Bij het onderteekenen van het bevel tot het veroorloofd terugkeeren van *ORLEANS* in *Frankrijk*, uitte Koning *LODEWYK* deze veelbeteekende woorden: « Men moet deze pen zorgvuldig bewaren; zij zal veeligt nog eens kunnen dienen, om de abdication te onderteekenen van een dergenen, die mij tot het begaan van dezen misstap hebben overgehaald. » Toen men nog later *LODEWYK XVIII* zocht te bewegen den *Orleanschen* titel van Koninklijke Hoogheid toe te staan, zeide hoogstdezelve tot Monsieur, die daarop het goedhartigst aandrong: « Neen! bij God! dit zal ik nooit toestaan; zij zijn reeds veel te dicht bij den troon. » En eindelijk, toen de gebontedag van den heerg van *Bordeaux* aanbrak, en de tegenwoordige Koning van *Frankrijk* *LODEWYK* kwam geknik wenschen, antwoordde deze voorzitzende vorst den gelukwenscher: « Er is tusschen u en de kroon, mijn heer, slechts één hoofd; uwe kans is schoon; wacht dezelve geduldig af! »

(Getrokken uit eene brochure, getiteld: *de Tuilerien in 1832.*)

In den ouderdom van bijna 72 jaren, overleed alhier, op heden, mijn geliefte Echgenoot, *DIRK VAN WULLEN*, laatstelijk rustend predkant bij de Hervormde gemeente te dezer stede.

ZUTPHEN,
den 28sten November
1832.

H. C. WINTGENS,
Wed. D. VAN WULLEN.

† § † **J. C. FISCHER**, Notaris te *Ede*, als last heb-
bende van zijnen principaal, is voornemens op *Mantla*
den 10den en 17den December 1832, beiden te mid-
dags ten 12 ure, bij inzet en toeslag, ten huize van de Kasteleins *G*
VAN DE CRAATS en *A. C. MULDER*, te *Ede*,
publiek te verkoopen:

10. Eene, om deszelfs uitmuntend Bier, bij uitstek gerenommeerde en
welbekende **BIERBROUWERIJ**, gelegen in het
best gedeelte van het dorp *Ede*, aan den straatweg tusschen
Arnhem en *Amersfoort*, nabij *Wageningen*, bestaande in
HEEREN HUIZING met 4 behangene **VER-
TREKKEN**, voorts **DIENSTBODEN KA-
MERS**, **KEUKEN**, ruime **KELDER** en
ZOLDERS voor de Melterij, **ACHTERHUIS**,
waarin **STALLING** voor Hoornvee en Paarden,
BIERKELDER, **GESTPERS**, **MOU-
TBAK**, **FOURNOIS** met **KOPEREN KE-
PEL**, wijders de **BROUWERIJ** achter het Achter-
huis met **VARKENSHOK** en **KARSCHUUR**;
voorts een afzonderlijke **MOESTUIN** met fijne
VRUCHTBOOMEN beplant en in zijne **HEG-
GEN**, gelegen op eenen zeer geringen afstand van de Brouwe-
rij, en eindelijk een buiten het dorp staande **HEIBERG**
met alle de bij voormelde Brouwerij behorende en voorhanden
zijnde vaste en losse **GEREEDSCHAPPEN** en
VAAWERK; respectievelijk om met 10. Januarij 1833
te worden aanvaard.

Eenige percelen **BOUW- en WEILAND**, eene
SCHUUR en **VARKENSLOOP**, een **KLA-
VERHOEK** en annex **WANDELBOSCHJE**,
met **RUSSTIEKEN KOEPEL** en **BRUG**,
bij *Ede* voormeld gelegen.

Inmiddels **UIT DE HAND TE**
KOOP en te bevragen bij voornoemden
Notaris.

† § † **PUBLIEKE VEILING** van de volgende
† † **VASTE GOEDEREN**, behorende tot de Na-
† † lantschap van wijlen den Heer **PIETER OT-
TEH**, als:

10. Een wel ingerigt, voor eenige jaren geheel nieuw opgestimment
en in den besten staat onderhouden **HEERENHUIS**
met **TUIN**, **SCHUUR** en **ERF**, bijzonder aange-
naam gesitueerd te *Doesborgh*, aan den *Yssel*, voor aap in de
Koepoortsraat, geteekend wijk D No. 636.

20. Twee naast en aan mekaar gelegene **WEIDEN**, de
Nieuwbroeken genaamd, gelegen bij *Zevenaar*, groot 10 Bund-
ders, in gebruik bij *D. JANSSEN* te *Zevenaar*.

Eerste veiling op Donderdag den 6den en finale verkoop op Don-
derdag den 13den December 1832, des voormiddags om 11 uur, ten
huize van den kastelein *WEYN*, in het *Heeren Logement* te
Doesborgh.

Narigt te bekomen ten kantore van den Nota-
ris *Mr. W. C. KETJEN* te *Doesborgh*.

† § † Men is voornemens om op Woensdag den 12den December
† † 1832, des morgens ten tien ure, op het Buitengoed *An-
† † gerestijn*, onder *Arnhem*, in het openbaar te verkoopen:
twee bruine afaidsche **MERRIE-PAARDEN**, trouw en
mak in het tuig, eene **KOETS-COUPÉ**, eene **CA-
LES**, en eene **MANDE-WAGEN**, allen in den besten
staat; voorts **PAARDEN-TUIGEN**, waaronder een
TWEESPAN geheel **NIEUWE TUIGEN**, **ZA-
DELS**, **PAARDEN-DEKENS**, en verdere **TUIG-
en STAL-BEHOEFTEN**, al hetwelk 's Maandags en
Dingsdags te voren van des morgens tien tot des namiddags drie ure
aan de stal aldaar kan worden bezigtigd.

§ § § De Notaris *J. C. VAN KESSEL*, te *Rumpt*,
§ † zal, uit kracht van een vonnis van de Regtbank van eer-
§ † sten aanleg te *Tiel*, ten verzoeke van de meerder- en mit-
derjarige *Erfgemmen* van wijlen den Heer en *Mr. W. KOY-
MAN*, overleden te *Buuren*, en ten overstaan van den Heer *Vred-
derijter* van het kanton *Geldermalsen*, op Donderdagen den 13den en
27den December 1832, beide des voormiddags ten tien ure, in het *Lo-
gement* bij *J. BEERMANN*, te *Buuren*, bij inzet, verhooriging
en finale slaggeving verkoopen:

10. Een **HUIS**, voorzien van vier **KAMERS**, **KEU-
KENS** met **WEL- en REGENPOMPEN**, een
TUIN, waar achter eene groote **SCHUUR**, benevens
een **HUIS** en **SCHUUR** daarnaast, gelegen in de
Molenstraat te *Buuren*; voorts ongeveer 25 Bunders best
WEI- en BOUWLAND, mede onder *Buuren* gele-
gen, ruim 20 Bunders **WEI- BOUW- en BOSCH-
LAND**, gelegen onder de gemeenten *Buurmalsen*, *Reusi-
chom* en *Zoelmond* en 13 Bunders **WEI- en BOUW-
LAND**, gelegen onder de gemeente *Waardenburg*, en ein-
delijk de **KOORN- en KRYTENDE TIEND**,
in het blok de *Gheweerden*, onder *Havenswaaij*.

Alles breder op Bijletten omschreven en na-
dere informatie te bekomen ten Kantore van
den Notaris *VAN KESSEL*, te
Rumpt.

VERKOOPING

VAN EIKEN BOOMEN.

De Notaris *VAN MUNSIEB*, te *Nijmegen*, zal op
Woensdag den 19den December 1832, des voormiddags ten tien ure,
ten huize van den Kastelein *BRÖCKMANN*, aan den *Leers-
dijk*, te *Wijchen*, Arrondissement *Nijmegen*, in het openbaar ver-
koopen:

Eene aanzienlijke partij van ruim een duizend staks extra **ZWA-
RE OPGAANDE EIKEN BOOMEN**, in het bij-
zonder zeer geschikt voor *Bergveden*, *Heipden*, *Platen*, *Garding*,
en in het algemeen voor allerlei soort van *Blokn- en Tuinwerk*,
staande en wassente in het *Bosch de Hooge Erpandouken*, te *Neer-
bosch*, Schependom van *Nijmegen*, kort bij de *Leersche Sluis*,
aan den grooten weg van *Nijmegen* op *Grave*, en dus zeer gemakke-
lijk te vervoeren; welke eerst in zestig afzonderlijke percelen, ver-
volgens in drie gelijke massa's en daarna in eenen generalen *Massaj*
zullen worden geveild.

De aanwijzing zal geschieden door *H. THONSEN*, te
Neerbosch.

§ § § Op Woensdag den 19den December 1832, des voormiddags ten tien ure,
§ § § *P. PRINS*, te *Arnhem*, worden verkocht: allereerst
§ § § de *MEUBELLEN*, en daarbij een *FORTE-
PIANO*, door *MEYER*, enz. Te zien een uur voor de
verkoopdag.

§ § § Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan
§ § § den Boedel van *WILHELM JACOBUS*
† *MOLL*, in leven *Mr. Verwer* en *Glabbe* te *Dier-
ren*, bij *Arnhem*, aklaar onlangs overleden, gelieve opgave of betaling
te doen, voor den 15den Januarij 1833, ten kantore van *Mr. E. A.
HOOGLANDT*, Notaris te *Dieren* bij *Arnhem*. *Brieven*
Franco.

§ § § Diegenen, die iets te vorderen hebben van, of verschul-
† † dijd zijn aan de Nalatenschap van wijlen den Wel Edele
† † Heer *STEPHANUS PIETER*
STWEN, overleden te *Zulphen* den 23sten October 1832, gelieven
daarvan opgave of betaling te doen, binnen een maand, aan den
Executeur Testamentair *G. H. VAN N.Y.* te *Zulphen*, des
Zulphen, den 23sten November 1832.

§ § § Op een Commissie- en Expeditie-Kantoor, hier ter stede,
† § wordt ten eersten verlaagd *IEMAND*, in dat vak
§ § eenigzins bekend en eene vlugge hand schrijvende. Adres
bij den uitgever dezer Conrart, onder letter B.

SINT-NIKOLAAS-GESCHENKJES.

Waaronder ook de **NEDERLANDSCHE MUZEN ALMANAK** en die
voor het **SCHOONE EN GOEDE**, zijn, even als in woepert jaren,
wederom te bekomen bij den Boekverkooper *J. Az. DIJLHUIS*, te
Arnhem.

* * De leer van *Gods Voorzienigheid*, overeenkomstig de uitspraken der *Rede*,
Geschiedenis en *Ervaring* ontwikkeld en ter bemoeijng voorgesteld; voor *beschaafde*
 vrienden des Christendoms. Uit het *Hoogduitsch*, door *J. PARÉ*. *Theol. Doct.*,
Predikant te Didam. Dit werk, een leesboek voor alle tijden, maar in het bij-
zonder voor onze dagen, wordt thans uitgegeven bij *Isr. AN. NIKHOFF*, Boek-
handelaar te *Arnhem*; bij wien ook verkrijgbaar is de *Nederlandsche Muzen-
almanak* voor 1833 en een aantal werkjes, geschikt voor *St. Nikolaas- en Nieuw-
jaars-Geschenken*.

* * *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, heeft in 1832 uitgegeven en alom ver-
krijgbaar gesteld:

- 1 VAN TIL, het *Geldersche Schoolboek*, enz., twee stukjes, ieder 1 f. op 30
- 2 LHOMOND, *elémens de la grammaire Française*. Nouvelle édition - 00.30
- 3 Mad. THESING, *les fêtes interrompues, ou la campagne de dix jours* - 00.40
- 4 *Onderwijs voor de guides der Infanterie* bij de Kon. *Nederlandsche*
Landmagt - 00.20
- 5 C. PICHLER, enz. *Tafereelen uit het huisselijk leven*, in 9 ver-
halen - 2.70
- 6 *Zedelijke verhalen voor Meisjes*, 2de druk, voor de scholen - 00.35
- 7 BOMHOFF, *Nederduitsch-Engelsch en Engelsch-Nederduitsch*
Woordenboek, 2 deelen - 10.00
- 8 TEN HOET, *Citherklangen*, dan *vrede der ziele* gewijd, met vignet - 2.10
- 9 WILMSEN, *HERSILIA'S jeugd*. Een godsdienstig handboek voor
jonge dochters, met vignet en pl. - 1.50
- 10 WILMSEN, *mannelijke grootheid van ziel en heldendapperheid*,
voor de *Nederlandsche* jeugd, met 8 pl. - 1.50
- 11 Mevr. THESINGH, *de jeugdige Meisjes*. Een leerzaam tafereel voor
aankomende Meisjes, met vignet en pl. - 00.70
- 12 FUNKE, *handboek van welgemanierdheid voor Jongelingen*, 2de
verbeterde druk, 2 deelen - 1.15
- 13 MAURITS en AUGUSTA, of de voorbeeldige Kinderen, 2de verbe-
terde druk, door *P. G. WITSEN GEYSBEEK*, met 1 pl. - 1.50
- 14 FRÉVILLE, *levensbeschrijving van beroemde honden*, met 6 pl. - 1.10
Dehalve de zes laatste met een * geteekende werkjes, zijn de
volgende ook bijzonder voor **GESCHENKJES** geschikt:
- 1 C. PICHLER, *vriendschappelijke brieven voor Vrouwen en Meis-
jes uit den beschaafden stand* - 1.70
- 2 SANDER, *levensbeschouwing*, toegewijd aan *beschaafde Vrouwen* - 2.00
- 3 Mevr. THESINGH, *iets voor REBECCA*. Een geschenk van lees-
boek voor Meisjes - 00.50
- 4 de kleine *Maria*. Een leesgeschenkje voor
jonge Meisjes, met 8 plaatjes - 00.50
- 5 *Zedelijke Verhalen voor Meisjes*, met een fraai vignet - 00.90